



**DECIZIA nr. 50/27.04.2012**  
privind soluționarea contestației formulate de  
**S.C. "R" S.R.L.**  
înregistrată la D.G.F.P.V sub nr. ----/21.03.2012

Cu adresa nr. 1862/22.03.2012, înregistrată la registratura generală sub nr. --- din data de 03.04.2012 Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizată, de către Activitatea de inspecție Fiscală - Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 3 din cadrul D.G.F.P.V, cu privire la contestația formulată de **S.C. "R" S.R.L. CUI RO ---- cu sediul în V, str. ----, bl. ---, sc---, ap---, județul V, înmatriculată la Registrul Comerțului V sub nr. J--/---5/----**, împotriva actului administrativ nr.---/29.02.2012 și privește „**soldul de pornire S lei valabil la 31.12.2006 și menționat în anexa nr. 6 și de aici modul de calcul al TVA-ului efectuat în urma controlului**” arătând că în fapt, S.C. "R" SRL V avea la începutul perioadei luată în calcul la control (31.12.2006) TVA de recuperat de la buget de S1 lei conform fișei pe plătitor. Cu toate acestea, echipa de control în mod eronat a considerat că societatea avea un sold de S2 lei de plată, ceea ce a determinat în final să se stabilească în mod nereal obligații suplimentare către bugetul de stat în sumă de S3 lei, motiv pentru care solicită „să se reverifice modul de calcul al TVA-ului de plată la buget”

Analizând contestația formulată de S.C. "R" SRLV împotriva „actului administrativ nr.---/29.02.2012”, organul de soluționare a contestațiilor din cadrul D.G.F.P.V a constatat că aceasta este îndreptată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F VS---/29.02.2012 și nu împotriva deciziei de impunere nr. F VS ---/29.02.2012 emisă în baza acestuia și având în vedere prevederile art. 7 art. 205 alin.(1), art. 206, art. 209, art. 41, art. 85 alin. (1) și alin. (3) și art. 110 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a solicitat petentei ca în termen de cinci zile de la data primirii adresei DGFPV-Compartiment soluționare contestații nr. ---/05.04.2012 să revină asupra contestației formulate în data de 21.03.2012 printr-o adresă prin care să precizeze dacă se îndreaptă și împotriva deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ---/29.02.2012 întocmită de organul de inspecție fiscală în baza raportului de inspecție fiscală nr. F-VS---/29.02.2012, decizie care constituie titlul de creanță susceptibil a fi contestat conform prevederilor O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare și să menționeze **cuantumul sumei totale contestate din decizia de impunere emisă de A.I.F. V în data de 29.02.2012, individualizată pe feluri de impozite, taxe și accesorii ale acestora, motivele de fapt și de drept pe care își întemeiază cererea și totodată să depună la dosar orice dovadă pe care o consideră relevantă în cauză.**

Ca răspuns la această solicitare, prin adresa fără număr din data de 19.04.2012, înregistrată la DGFPV sub nr. ---/20.04.2012, petenta răspunde că își menține contestația formulată împotriva actului administrativ nr.---/29.02.2012 „privind soldul de pornire S5 ron valabil la 31.12.2006 și menționat în anexa nr. 6 și de aici modul de calcul la TVA-ului și accesoriiilor aferente, efectuat în urma controlului”.

**În drept**, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de Procedura Fiscală republicată, prevede:

**“ART. 85**

**Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat**

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile [art. 82](#) alin. (2) și [art. 86](#) alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.

(2) Dispozițiile alin. (1) sunt aplicabile și în cazurile în care impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat sunt scutite la plată conform reglementărilor legale, precum și în cazul unei rambursări de taxă pe valoarea adăugată.

#### **ART. 86**

##### **Decizia de impunere**

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere, ca urmare a unor constatări prealabile ale organului fiscal sau în baza unei inspecții fiscale.

(2) Pentru creanțele administrate de Ministerul Economiei și Finanțelor prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin ordin al ministrului economiei și finanțelor se pot stabili și alte competențe pentru emiterea deciziilor de impunere ca urmare a inspecției fiscale.

(3) Decizia de impunere se emite, dacă este necesar, și în cazul în care nu s-a emis decizie referitoare la baza de impunere potrivit [art. 89](#).

[...]

(6) Decizia de impunere și decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii constituie și înștiințări de plată, de la data comunicării acestora, în condițiile în care se stabilesc sume de plată.

#### **ART. 87**

##### **Forma și conținutul deciziei de impunere**

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la [art. 43](#). Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la [art. 43](#) alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.

#### **ART. 88**

##### **Acte administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere**

Sunt asimilate deciziilor de impunere și următoarele acte administrative fiscale:

- a) deciziile privind rambursări de taxă pe valoarea adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- b) deciziile referitoare la bazele de impunere;
- c) deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii.

#### **ART. 109**

##### **Raportul privind rezultatul inspecției fiscale**

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările inspecției fiscale din punct de vedere factual și legal.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate. În cazul în care contribuabilul și-a exercitat dreptul prevăzut la art. 107 alin. (4), raportul de inspecție fiscală cuprinde și opinia organului de inspecție fiscală, motivată în drept și în fapt, cu privire la acest punct de vedere.

(3) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

- a) deciziei de impunere, pentru diferențe de obligații fiscale aferente perioadelor verificate;
- b) deciziei de nemodificare a bazei de impunere, dacă nu se constată diferențe de obligații fiscale.

(4) Deciziile prevăzute la alin. (3) se comunică în termen de 30 de zile lucrătoare

**de la data încheierii inspecției fiscale”.**

coroborat cu art. 106 din H.G. nr. 1.050 din 1 iulie 2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală:

*“106.1. Rezultatul inspecției fiscale generale sau parțiale va fi consemnat într-un raport de inspecție fiscală.*

*106.2. La raportul privind rezultatele inspecției fiscale se vor anexa, ori de câte ori este cazul, actele privind constatările preliminare, cum sunt procesele-verbale încheiate inclusiv cu ocazia controalelor inopinate și/sau încrucisate și orice alte acte.*

*106.3. Raportul de inspecție fiscală se semnează de către organele de inspecție fiscală, se verifică și se avizează de șeful de serviciu. După aprobarea raportului de către conducătorul organului de inspecție fiscală, se va emite decizia de impunere de către organul fiscal competent teritorial.*

*106.4. Modelul și conținutul raportului privind rezultatul inspecției fiscale se aproba prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.”*

Competența de soluționare conferită de art. 205 și următoarele din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată este limitată astfel:

**” ART. 205**

**Posibilitatea de contestare**

**(1) Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.**

**(2) Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.**

**(3) Baza de impunere și impozitul, taxa sau contribuția stabilite prin decizie de impunere se contestă numai împreună.**

**[..]”**

**“ART. 209**

**Organul competent**

**(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:**

**a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorii vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;**

**(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente”.**

Totodată, în situația în care, în Ordinul nr. 1378 din 19 septembrie 2005 pentru aprobarea formularului "Decizie de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere:

**“ 5. Dispoziții finale**

**La prezenta decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține ... pagini. În conformitate cu [art. 174](#) și [art. 176](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva măsurilor dispuse prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 zile de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii.**

*Prezenta reprezintă titlu de creanță și devine executoriu în condițiile legii.”*

În această situație, având în vedere prevederile legale citate mai sus, se reține că în speță actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat este decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ---/29.02.2012.

OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea [titlului IX](#) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală care la pct. 5.1 precizează: **”Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la [art. 209](#) alin. (1) din Codul de procedură fiscală sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.”**, așadar numai contestațiile formulate împotriva *deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene.*

Din contestația formulată de S.C. "R" SRL V se reține că petenta nu este de acord cu preluarea sumei de S lei menționată ca sold de pornire în anexa nr. 6 la R.IF. “Situația privind TVA.”

Din Raportul de inspecție fiscală nr. F VS---/29.02.2012 care a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F VS ---/29.02.2012, necontestată de petentă, se reține că la data de 17.09.2007 societatea a făcut obiectul altei inspecții fiscale care a cuprins activitatea desfășurată de aceasta până la data de 31.12.2006 și în urma căreia s-a stabilit diferența suplimentară de plată la TVA în sumă de S6 lei, sumă înregistrată în fișa pe plătitor editată la data de 01/02/2012 (depusă în susținerea contestației de către petentă) la nr. crt. 11 în baza deciziei de impunere nr. ---/17.09.2007 iar pentru perioada supusă inspecției fiscale 01.01.2007-30.11.2011, organele de inspecție fiscală au stabilit diferența suplimentară de plată în sumă de S7 lei [S8 lei diferență TVA colectată- S9 lei diferență TVA deductibilă (pag. 9/21 RIF)] pentru care au fost calculate obligațiile accesorii în sumă de S10 lei din care dobânzi în sumă de S11 lei și penalități de întârziere în sumă de S12 lei.

În concluzie, suma de S lei “sold de pornire” se compune din diferența suplimentară de plată stabilită de inspecția fiscală din data de 17.09.2007 în sumă de 66.086 lei și soldul negativ din fișa pe plătitor stabilit conform deconturilor de TVA depuse la organul fiscal de către petentă până la data de 31.12.2006 în sumă de 19.519 lei și prin urmare nu face obiectul constatărilor consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F VS---/29.02.2012 în baza căruia s-a emis titlul de creanță “decizia de impunere nr. F VS ---/29.02.2012” prin care s-a stabilit obligația suplimentară de plată în sumă de S7 lei pentru perioada 01.01.2007-30.11.2011 și pe care S.C. "R" SRLV era îndreptățită să o conteste conform art. 205 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Totodată din analiza anexei nr. 6, parte componentă a RIF nr.---/29.02.2012, rezultă că pentru suma de S lei nu s-au calculat obligații de plată accesorii.

*Prin urmare, se reține* că în raportul de inspecție fiscală F VS---/29.02.2012 pe care societatea îl contestă au fost prezentate constatările inspecției fiscale din punct de vedere faptic și legal pentru perioada 01.01.2007-30.11.2011 și acesta a stat la baza emiterii deciziei de impunere nr. F VS ---/29.02.2012 conform dispozițiilor legale mai sus citate, prin care în sarcina petentei au fost stabilite obligații suplimentare de plată în sumă totală de S4 lei din care TVA de plată în sumă de S7 lei , dobânzi în sumă de S11 lei și penalități de întârziere la plată în sumă de S12 lei.

Față de cele reținute mai sus, în raport de prevederile art. 213 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare care precizează: **“(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale**

**invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.”**

coroborat cu prevederile Ordinului nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată care precizează:

„2. Instrucțiuni pentru aplicarea art. 206 din Codul de procedură fiscală - Forma și conținutul contestației

*2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv”*

- art. 216 alin. (1) din ordonanță:

**“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă”**

coroborat cu pct. 11 din ordinul președintelui ANAF antecitat care precizează:

„1. Instrucțiuni pentru aplicarea [art. 216](#) din Codul de procedură fiscală - Soluții asupra contestației

11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat;

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării;

c) fiind fără obiect, în situația în care sumele și măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de soluția pronunțată de instanța penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect;

[..]”, contestația formulată de S.C. "R" S.R.L.V împotriva “actului administrativ nr.---/29.02.2012” urmează ca pentru capătul de cerere privind TVA în sumă de S lei să fie respinsă ca neîntemeiată, inadmisibilă și fără obiect :

Pentru considerentele arătate în prezenta decizie, în temeiul prevederilor legale invocate în conținutul deciziei și ale art. 216, alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu pct. 11 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

## **DECIDE**

**1. Respingerea** contestației formulată de S.C. "R" S.R.L. cu sediul înV str. -----, bl. --, sc. ---, ap. --, jud.V împotriva „actului administrativ fiscal nr.---/29.02.2012 pentru suma S lei reprezentând TVA de plată.

**2.** Decizia nr. 50/26.04.2012 se transmite celor în drept, în speță A.I.F.V și S.C. "R" S.R.L., conform procedurilor legale.

**3.** Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor de atac poate fi atacată la TribunalulIV în termen de 6 luni de la data comunicării.

**DIRECTOR EXECUTIV,**